

Sjette Møde.

Lørdagen den 16de Oktober 1888, Kl. 1¹/₂

Protokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Fra Finansministeren og Krigsministeren har jeg modtaget Exemplarer af Lovforslag, som af vedkommende Ministre ere fremsatte i Folkethinget. De modtagne Exemplarer ere omdelte paa Pladserne.

Fra følgende Medlemmer af Landstthinget: Dam, C. Nielsen, Th. Nielsen, Pedersen og Strandskov har jeg modtaget Underretning om, at de ønske her i Landstthinget at fremsætte Forslag til Lov om Brandforsikringsforeninger for Landbygninger. Fremsættelsen vil ske i næste Møde.

Dernæst har jeg modtaget ved 2den Landstthingsmand for 11te Kreds (Schroder) et til Landstthinget stilet Andragende fra Kirkeværgeren for Dyb Kirke pr. Varde angaaende Statsunderstøttelse til den nævnte Kirke. Anmodningen gaar ud paa Fremlæggelse i Læseværelset; det skal naturligvis ske. Der følger et Bilag, med og jeg veed, at dette, som er en Tegning, er fremjendt i saa stort et Antal Exemplarer, at det vil kunne omdeles paa Pladserne til enhver især af de Herrer.

Man gif derpaa til den første Sag paa Dagsordenen, som var:

Valg af 9 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om anerkjendte Sygekasser.

Der afgaves i Alt 43 Stemmesedler, der alle vare gyldige og udfyldte.

Valgte bleve: F. Danneffjold, Goos, Kayser, Chr. Nielsen, Th. Nielsen, Raben, Reedtz-Thott, Schlegel og Luxen, hver med 43 Stemmer.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Arbeidernes Sikkring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1605—06).

Goos: Det her foreliggende Forslag til Lov om Arbeidernes Sikkring mod Følgerne af Ulykkestilfælde under Arbeidet staar jo, som Enhver vil se, i et nært Forhold og nær Berøring med det Forslag, der i sidste Møde er blevet forhandlet angaaende de anerkjendte Sygekasser. Forbindelsen er i sig selv tydelig nok med Hensyn til det almindelige Formaal; den er ogsaa klar med Hensyn til den Forberedelse, Sagen har faaet, og i selve Lovforslaget fremtræder den ogsaa noget, om end ikke stærkt, der er i alt Fald, saa vidt jeg har set, to Bestemmelser, der vise Forbindelsen. Den ene af dem indeholdes i § 4, hvor der staar, at den, der ikke er Medlem af en anerkjendt Sygekasse, tilkommer den Understøttelse, her er Tale om, først 26 Uger efter Ulykkestilfældets Indtrædelse; hvis han havde været Medlem af en anerkjendt Sygekasse i Henhold til Forslaget derom, vilde han inden den Tid have faaet Hjælp af den. Dernæst ser man Forbindelsen i en Bestemmelse angaaende Bestyrelsen af denne Anstalt, som skal have det Formaal, som Lovforslaget angaar, for saa vidt det er antydet, at Embedet som Sygekasseinspektør og Embedet som Bestyrer af denne Anstalt kan være forenet i samme Person, en ydre Forbindelse, som altsaa Lovforslaget har bevaret. I Virkeligheden er der imidlertid, mener jeg, meget liden indre Forbindelse mellem dette Forslag, saaledes som det er forelagt af Regjeringen, og det andet Forslag. Forslaget om de anerkjendte Sygekasser hviler paa Principet, saaledes som det er udtalt baade i Motiverne til Sygekasseforslaget og særlig stærkt er blevet fremhævet af den ærede Minister, om offentlig Hjælp til frivillig Selvhjælp. Dette Lovforslag hviler helt igjennem paa et ganske andet Princip, nemlig paa Industriens tvungne Selvhjælp. Der er en Modsætning, i Virkeligheden en stærk indre Modsætning mellem de Grundlag, hvorpaa Forslagene ere byggede, og jo mere man er overbevist om Rigtigheden af det Princip, hvorpaa Forslaget om de anerkjendte Sygekasser hviler, des mere tror jeg, at man vil komme i Tvivl om Rigtigheden af det Princip